

nitzada, sempre amb bon sentit. Unes abundantíssimes notes faciliten la comprensió del text per a un lector modern, car la majoria són explicatives de formes o expressions arcaiques o dialectals. Les notes erudites es limiten, quasi exclusivament, a identifications de cites bíbliques.

Em plau d'afegir que el Sr. Fuster ens dóna no solament una antologia excellent en el seu gènere de divulgació, sinó també unes ratlles que són un model de llengua literària moderna.

Jordi CARBONELL

MARIO RUFFINI: *La composizione del «Liber Tobiae» nella versione catalana della «Biblia Rimada» di Siviglia*. Bra, Istituto Tecnico Commerciale, 1954-1955. 56 pàgs. («Anuario».)

Als fragments de la *Biblia rimada* donats a conèixer per Miret i Sans i per Moliné i Brasés cal afegir la present edició del *Llibre de Tobies*, precedida d'un estudi sobre la seva composició, en el qual Ruffini ha establert la correspondència dels versos de Sevilla amb el text de la Vulgata, ha fet una llista de rimes i ha documentat amb nombrosos exemples els procediments de composició d'aquest text versificat de la Bíblia. Això fa veure que rarament aquesta obra és un calc exacte de la Vulgata, car gairebé sempre abreuja o amplifica i cerca de donar una versió a l'abast de lectors senzills. La publicació del text de la Vulgata al costat del text català facilita aquest estudi comparatiu i permet de veure les supressions i les addicions pròpies de l'autor català. Una part important d'aquesta introducció és consagrada a l'estudi de les figures i dels ornaments d'estil propis del versificador.

La transcripció és fidel, bé que hi hem observat algunes confusions de lletres i algunes separacions defectuoses de paraules, unes i altres fàcils d'esmenar. Heus ací la transcripció correcta de les faltes que hem remarcat:

29: los presoners *él* confortaua || 122: E del seu fayt tuyt se *trufaven* || 168: E en infern *los* mals puniràs || 196: VII. qui *negú* no la tocà || 224: per què'ls auenc tot *aycel* mal || 275: *Él* te uolrà molts béns donar || 278: *Dels* basans de fin argent || 344: Tan *tost* éls van apareylar || 410: A què és *bo* ne a què ualrà || 521: perquè Déus uos *a say* enviats || 537: Puy Thobies sa *muler* apellà || 583: frayre, dix *él*, bé sabs *per uer* || 646: Oy, fiyl molt car, per *uer* morré || 678: on poguesses *ésser* reptada || 732: E a tu *ret* grat e lausor || 785: Mas eu no *menuch* res corporal.

Després d'aquesta mostra esperem de poder veure l'edició completa de la *Biblia rimada* de Sevilla, que el Prof. Ruffini té anunciada dins la «Biblioteca Catalana d'Obres Antiques».

P. B.

G. MAUGARD: *Contes des Pyrénées*. Paris, Edit. Erasme, 1955. 246 pàgs.

En una època com la nostra, que tant afavoreix els estudis folklòrics, el llibre del Sr. G. Maugard és benvingut.

L'autor s'excusa de l'ambició del seu títol, ja que aquests *Contes del Pirineu* només han estat recollits en una part molt petita del Pirineu, o, més ben dit,